

[1980 ஜூலை 9]

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவையிலே அமர்ந்தபோது வாழ்த்துகின்ற வாய்ப்பினை நான் பெற இயலவில்லை என்றாலும், தாமதமாக வாழ்த்தினாலும் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு தங்களையும் துணைத் தலைவரையும் வாழ்த்தி, நம்முடைய நிதியமைச்சர், அன்புக்குரிய நாவலர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன்னால் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து, தீராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்துக்களை எடுத்து இயம்ப கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கு ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலும், எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலும், தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பிலும் பேசிய பல தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் குறித்து அடைமொழிகளைத் தந்து அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே பொய்மான் கரடு” என்றும் ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலே “புள்ளிமான் விளையாடும் பூந்தோட்டம்” என்றும் இப்படி பல்வேறுவிதமான அலங்கார சொற்களுக்கிடையே இருதரப்பிலும், தோழமைக் கட்சிகள் சார்பிலும் வார்த்தைகள் விளையாடி இருக்கின்றன இந்த மாமன்றத்தில்.

இது சப்ஜக்டே இல்லாத பட்ஜெட் என்று நண்பர் துரைமுருகன் கூற, ‘ஆப்ஜக்டே’ இல்லாமல் அவர் கூறுகிறார் என்று ஆளுங்கட்சி சார்பிலேயிருந்து இன்னொருவர் மறுத்துக் கூற இப்படியும் வாதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் பேசும்பொழுது பேச இருக்கிற ஒரு கருத்தை நான் முன்கூட்டியே எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று அவர் கருதக் கூடும். ஏனென்றால், அவர் சொல்வார் என்று எனக்கு தெரியும். நீண்டநெடுங்காலமாக, ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, 40 ஆண்டுக்காலத்திற்கு மேலாக அவரோடு இளமை முதல் பழகியவன் என்ற முறையில் அவர் என்னென்ன பேசக் கூடும், என்னென்ன பாணியிலே பேசக் கூடும் என்பதை நான் அருகிலிருந்தே கவனித்தவன். எனவே பட்ஜெட்டுக்கு அவர் விளக்கம் கூறாமல் இருக்க மாட்டார். அதற்கான குறிப்புகளும் அவை உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருப்பது பட்ஜெட்டே அல்ல. யாரும் திடுக்கிடத் தேவையில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கிலாந்து நாட்டிலே நிதியமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தவர் அந்த ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஒரு பையிலே போட்டு எடுத்துக் கொண்டு அவைக்கு வர அவர் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் போட்டு வைத்துக் கொண்டு வந்த அந்த பைக்குப் பெயர்—தோல் பைக்குப் பெயர் பட்ஜெட் என்று அழைக்கப்பட்ட காரணத்தால், அதையே பின்பற்றி அனைவருமே தாங்கள்

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொண்டு வருகின்ற வரவு-செலவு திட்டத்தை ஒரு தோல் பையிலே போட்டுக்கொண்டு அவைக்குள்ளே நுழையவும், அது பட்ஜெட் என்கிற வழக்கமான பெயரைப் பெறவும் உரியதாக ஆயிற்று.

[முற்பகல் 11-30]

பட்ஜெட் ரகசியம் வெளியே வந்துவிடக் கூடாது. நிதி நிலை அறிக்கையில் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் முன்கூட்டியே அது வெளியே வந்துவிட்டால், நிதி அமைச்சரின் பதவிக்கேகூட ஆபத்து என்கிற காரணத்தால், இது ஒரு காலத்தில் தோல் பையிலே வைத்து எடுத்துவரப்பட்டது. அந்தத் தோல் பையையும் சேர்த்துத் திருடிக்கொண்டு போகக்கூடியவர்கள் நாட்டிலே அப்போது இல்லாத காரணத்தால் அது தோல் பையின் அளவிலேயே இருந்தது. எனவே, பட்ஜெட் என்பது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்டத்தை அளிக்கிறார். அதற்கான குறிப்பேடுகளை மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தருகிறார். அது குறித்து விவாதம் நடைபெறுகிறது. அந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு ஆண்டிற்குத் தரப்பில் நிதி அமைச்சர் தன்னுடைய விளக்கங்களைத் தருகிறார். எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஆக்கபூர்வமான காரியங்களை அரசின் சார்பில் நடத்துவதற்காக உதவிகரமான ஒரு பணி இந்த மாமன்றத்தில் நடைபெறுகிறது என்ற அளவிலேதான், இந்த விவாதம் கடந்த சில நாட்களாக இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டம் கிட்டத்தட்ட இந்த ஆண்டு 1,000 கோடி ரூபாயை எட்டி இருக்கிறது என்பது பெருமைக்குரிய, மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். 1938-39 ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவு மதிப்பீட்டின் படி, வருவாய்க் கணக்கிலே மொத்த வருவாய் 16 கோடியே 13 லட்சம் என்றும் செலவு 16 கோடியே 10 லட்சம் என்றும், நிகர உபரி 3 லட்சம் ரூபாய் என்றும், ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 16 கோடி ரூபாய்தான் நம்முடைய வரவு-செலவு திட்ட மொத்தக் கணக்கு என்றிருந்த நிலை மாறியது.

காங்கிரஸ் கட்சி இந்த மாநிலத்தை ஆண்டபோது நிதி அமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு ஆண்டு 100 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவு திட்டத்தைத் தயாரித்து, நான் 100 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவு திட்டத்தை முதன் முதலாக இப்பொழுது இந்த மாமன்றத்திலே வைப்பதிலே பெருமைப்படுகிறேன் என்று புளகாங்கிதம் உற்றார். (குறுக்கீடு). திருத்தியதற்கு நன்றி. அவரால் 100 கோடி ரூபாய்க்கு வைக்க முடியாமல், 100 கோடி ரூபாய்க்கு வைக்க எண்ணியிருந்தேன்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

ஆனால் 90 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வைக்க முடிந்தது என்று அவர் சொன்னார். இதே நிலைதான் நம்முடைய நாவலருக்கும். அவர் கூட 1,000 கோடி ரூபாய்க்கு இங்கே வரவு செலவு திட்டத் தை வைத்திருக்கலாம். ஒரு 16, 17 கோடி ரூபாய் குறைந்து விட்ட காரணத்தால் 1,000 கோடிக்கு வரவு-செலவுத்திட்டத்தை இங்கே வைக்கப்பட வழியில்லாமல் இந்த ஆண்டு போய்விட்டது.

1967-68-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தலைமையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட காலகட்டத்தில் வருவாய் கணக்கிலே 233.39 கோடி ரூபாயும் செலவு 233.33 கோடி ரூபாயும் நிகர உபரி 6 லட்சம் ரூபாயும் என்ற நிலை இருந்தது. பிறகு 1975-76-லே இது மேலும் உயர்ந்தது. வருவாய்க் கணக்கிலே 563.36 கோடி ரூபாய் என்றும், செலவு 557.9 கோடி ரூபாய் என்றும் உபரி 5.44 கோடி ரூபாய் என்றும் ஆயிற்று.

7-வது நிதிக் குழு அளித்த சிபாரிசுகளின் விளைவுகளாலும் நம்முடைய மாநிலத்துக்கு வரவேண்டிய வரி, வருவாயினுடைய பங்கு கடந்த 2 ஆண்டுகளிலே மிக அதிகமாக உயரத் தொடங்கிய காரணத்தினாலும் இந்த ஆண்டு வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டின்படி வருவாய் கணக்கிலே வருவாய் 982.66 கோடி ரூபாயும் செலவு 967.27 கோடி ரூபாயும் உபரி 15.3 கோடி ரூபாயும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு, அனைத்துக் கணக்குகளையும் மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது நிதி நிலை ஆழிக்கையிலே எல்லா கணக்குகளை ஆண்டின் வரவு செலவில் பார்க்கும்போது இறுதியில் உபரி 33 லட்சம் இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது.

ஆனால் இங்கே தரப்பட்டுள்ள 1980-81ஆம் ஆண்டுக்கான “நிதி நிலை குறிப்பில்” 33 லட்சம் ரூபாய் உபரி என்று போடுவதற்கு பதிலாக 6-வது பக்கத்தில் மைனஸ் 33 லட்சம் என்று தமிழறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நிதி அமைச்சர் வாயிலாக அதிகாரிகள் கவனத்திற்குக்கொண்டு வர நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏனென்றால் உபரியை “மைனஸ் 33” என்று போட மாட்டார்கள். “பிளஸ் 33” என்று போட வேண்டும். நான் தமிழில் தரப்பட்டுள்ள அறிக்கைபற்றி குறிப்பிடுகிறேன். எனவே இந்தக் குறைப்பாட்டை அதிகாரிகள் நீக்கிக் கொள்ள வேண்டியதவசியம். பல நேரங்களில் ஆங்கில ஏட்டிற்கும், ஆங்கிலத்தில் தரப்படுகிற அறிக்கைகளுக்கும், தமிழில் தரப்படுகிற அறிக்கைகளுக்கும், இடையே இப்படிப்பட்ட பலத்த வேறுபாடு உள்ளன என்பதை இந்த மன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டப்படும், அது திருத்திக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்று. உபரியாக இருந்தத் தொகை எவ்வளவு என்பதை ‘பிளஸ்’ என்று கூட்டல் அடையாளம் போட்டுக்காட்டுவதற்கு பதிலாக ‘மைனஸ்’ என்று கழித்தல் அடையாளம் போட்டு இருப்பது மிக மிகத் தவறாகும்.

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நிதிநிலை அறிக்கையின் 52-வது பக்கத்தில் மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கும் திட்ட நிதி உதவி குறைந்து கொண்டே வருவதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டின் நபர்வாரி திட்டச் செலவும் குறைந்து வருகிறது என்று நமது நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழகத்திற்கு ஒவ்வொரு 5 ஆண்டு திட்டத்திலும், நாம் கேட்கிற நிதி ஒதுக்கீடு தொகை கொடுப்பது இல்லை. திட்டங்களுக்காக மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசின் உதவி போதுமான அளவு கிடைக்காவிட்டாலும் தமிழக அரசு திட்டச் செலவோடு, திட்டத்தில் சேராத வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு தன்னுடைய சொந்த முயற்சிகளில் வருவாயைப் பெருக்கி, கணிசமான தொகை செலவழித்து தமிழகத்தின் திட்ட அளவை பெருக்கி வரவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே கோட்டுக் காட்டவும் வேண்டுகோளாக வைக்கவும் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது, அப்படி செய்யப்பட்டதை அதிகாரிகள் நம்முடைய நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதும் மத்திய அரசின் நிதி உதவி போதுமானதாக இல்லை என்பது பல முறை எடுத்துக் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதனால் அதற்கு அப்போது இருந்த எதிர்க்கட்சிகளுடைய ஆதரவு ஆட்சிக்குக் கிடைத்ததா இல்லையா என்பது வேறு விவகாரம். ஆனால் ஆட்சியின் சார்பில் மத்திய அரசால் மாநில அரசுக்குத் தரப்படுகின்ற நிதி மிக மிகக் குறைவாக, மேலும் மேலும் குறைந்து கொண்டு போகிற நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி வாதாடி இருக்கிறோம். 11—1—1976-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மாற்றப்படுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு இதழாளர்களுக்கு—அதாவது நிருபர்களுக்கு—அளித்த பேட்டியில் அன்று பொறுப்பில் இருந்தவன் என்ற முறையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசால் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகையில் தமிழ்நாட்டிற்கு 10.8 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும், இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 9 சதவிகிதம் கிடைத்தது என்பதையும், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 7.4 சதவிகிதம் தான் கிடைத்தது என்பதையும், 4-வது திட்ட காலத்தில் 5.5 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு படிப்படியாக மத்திய அரசின் நிதி உதவி குறைந்து கொண்டே வந்தது என்பதையும், நம்முடைய மாநிலம் அதன் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றும், நான் அந்த நிருபர்களிடத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். நபர்வாரி திட்டச் செலவு, நபர்வாரி வருமானம், எந்த நிலையில் இருந்தது என்பதையும் நான் அன்றைக்கே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 9]

இப்போது தமிழ் நாட்டில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தாலும் கூட, தமிழகத்தின் தேவைகளுக்கு, தமிழ் நாட்டின் தளம் பெருகுவதற்கு, தமிழ் நாட்டில் சீரும், செழிப்பும் ஒங்கிட வேண்டும் என்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாடாளுமன்றத்தில் இன்னமும் வாதாடிக்கொண்டு இருக்கிறது. வாதாடியது, இப்போதும் வாதாடுகிறது, தொடர்ந்து வாதாடும் என்பதை நான் இந்த அவையிலே எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மாநிலங்கள் அவையிலும் மக்கள் அவையிலும் சென்னையில் 'பாதாள ரயில் திட்டத்தை—மெட்ரோபாலிடன் ராபிட் டிரான்சிட் சிஸ்டம்' கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

கன்னியாகுமரி, நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி பகுதியை மதுரை இரயில்வே கோட்டத்தோடு தொடர்ந்து இயங்கச் செய்ய வேண்டும்; திருவனந்தபுரம் கோட்டத்தோடு சேர்க்கக் கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரு அவைகளிலும் டெல்லியிலே எடுத்துரைத்ததோடு மட்டுமல்ல, அனைவரும் 3—7—80 அன்று மத்திய இரயில்வே அமைச்சர் கமலபதி திருபாதி அவர்களைச் சந்தித்து ஒரு மகஜரும் அளித்து, எடுக்கப்பட்ட முடிவை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதாக மத்திய இரயில்வே அமைச்சர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிடத்தில் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார் என்பதையும் ஏடுகளிலே நாம் கண்டிருக்கின்றோம்.

கரூர், திண்டுக்கல், மதுரை, தூத்துக்குடி, நெல்லை நகரங்களுக்கிடையே அமைக்கப்பட்டுள்ள இரயில் தடத்தை 'ப்ராட் கேஜ்'—அதாவது அகல இரயில் பாதையாக அமைக்க வேண்டுமென்று நெடுநாள் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற தேவையினை டெல்லியிலே உள்ள இரண்டு அவைகளிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

போத்தனூர் பணிமனையை ஒலவக்கோடு கோட்டத்தோடு இணைக்கக் கூடாது என்றும், பொன்மலை இரயில்வே கொழிலாளர்கள் வேலைப் பளு குறைக்கப்பட புதிதாக கலாசிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இன்னும் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் இரயில் பாதைகள் பலவற்றைக் குறித்தும் கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டெல்லியிலே இரு அவைகளிலும் வற்புறுத்தி பேசி இருக்கிறார்கள்.

கல்பாக்கம் அணுமின் உற்பத்தி நிலையத்தில் விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பது

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறித்தும்; ஹொகனேக்கல்—காவிரியிலிருந்து மின்சாரம் தயாரிக்கும் திட்டத்திற்கான பணிகளை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டும் என்றும்; கீழ் மேட்டூர் மின் உற்பத்தி நிலையத்திற்கான அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும்; சேதுசமுத்திரம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும்; சேலம் உருக் காலைத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தவும், விரிவுபடுத்தவும் வேண்டும் என்றும்; பாண்டியாறு—புன்னம்புழா திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்றும்; தமிழகத்தில் நிலக்கரி, இரும்பு தட்டுப்பாட்டால் ஏராளமான சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதை சுட்டிக்காட்டி, அந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்க மத்திய அரசு விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும்; தமிழகத்தின் தெற்கு கடலோர பகுதியில் மீன்பிடித் துறைமுகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும்; மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே மேற்கு நோக்கி ஓடி கடலிலே வீணாகும் நீரை தமிழகத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும்; காவிரி நீர் பங்கிட்டுப் பிரச்சனையில் விரைவாக முடிவுகாண மத்திய அரசு முனைந்திட வேண்டும் என்றும்; கங்கை—காவிரி இணைப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்றும்; இப்படி தமிழகம் வளம்பெறுவதற்கான பல்வேறு திட்டங்களை இங்கே இருக்கிற ஆட்சி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அல்லவா? ஏன் இதற்காக வெல்லாம் வாதாட வேண்டும் என்ற குறுகிய நோக்கம் இல்லாமல் தமிழக மக்கள் தாங்கள் வளம்பெற வேண்டுமென்று பெரு நோக்கோடு டாடா மன்றத்திலே கழக உறுப்பினர்கள் வாதாடி இருக்கிறார்கள், வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மெத்த பெருமையோடு இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அளிக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையில் தேர்தல் நேரத்திலே அளிக்கப்பட்டுள்ள வாக்குறுதிகள் எந்த அளவுக்கு விடுபட்டு போய் இருக்கின்றன என்பது ஒரு பகுதி; அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பது மற்றொரு பகுதி. இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் நான் இங்கே சற்று விரிவாக எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் அறிக்கையிலே “வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே உள்ள மக்கள் வேலை கிடைக்கும் காலத்தில் ஓரளவு வாழ்ந்தும், வேலையற்று பட்டினி கிடந்தும் வாழ்க்கை நடத்தும் நிலையை மாற்றி, வேலை கிடைக்காத காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் வயதுவந்த ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கிடைக்கச் செய்வோம்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது இந்த தேர்தல் அறிக்கையில் மட்டுமல்ல

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

கடந்த 1979-80 ஆம் ஆண்டு இந்த அவையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே அமைந்த அமைச்சரவையின் சார்பாக வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை பக்கம் 7-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் உறுதியான வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாயும் அரிசியும் கோதுமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும். வேலை ஏதும் அளிக்கப்படாத நாட்களில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாயோ அல்லது அதற்கிணையான அரிசியோ கோதுமையோ வழங்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த அறிக்கையைப் படித்தவர் யார் என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சியில் இறங்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினுடைய அரசு அளித்த அறிக்கைதான் அது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, 1979-80 ஆம் ஆண்டு இங்கே வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைக்குப் பொறுப்புடைய அரசு என்ற காரணத்தால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாய் அரிசி, கோதுமை ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும். வேலை எதுவும் அளிக்கப்படாத காலங்களில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாய் அல்லது அதற்கு இணையான அரிசி அல்லது கோதுமை வழங்கப்படும் என்று 1979-80-ல் உறுதியளித்திருக்கிறீர்கள். தேர்தல் காலத்திலே அளித்த உறுதி இருக்கட்டும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே உறுதியளித்திருக்கிறீர்களே, அப்படி வேலை கிடைக்காத நாட்களில் ஒரு ரூபாய் வீதம் எத்தனை பேருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது 1979-80-ல் என்ற விவரத்தை இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறீர்களா? அப்படியானால் எவ்வளவுபேருக்குத் தந்தீர்கள், இந்த விளக்கங்களை எல்லாம் உங்களைத் கேலி செய்வதாகவோ, உங்களை மாட்ட வைப்பதாகவோ எண்ணாமல் கேட்கின்ற விளக்கத்திற்கு சரியான பதிலை அளிப்பீர்கள் என்கிற ஆர்வத்தோடு இந்த அவையின் முன்னால் நிதியமைச்சரிடத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து தேர்தல் அறிக்கையிலே இன்னொன்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள், அதாவது “வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள ஏழைகளுக்கு அவர்கள் 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி இலவசமாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்” என்று இப்படி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் அறிக்கை ஆணித்தரமாக கூறியது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வந்தபோதும் கூட பல பத்திரிகைகளில் பெரிய தலைப்புபோட்டு கொட்டை

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எழுத்துக்களில் என்ன போடப்பட்டிருக்கின்றது என்றால் “ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு இலவச அரிசி” என்று பல ஏடுகளிலே பெரிய எழுத்துக்களில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் எந்த ஏழைகளுக்கு இது என்று பல சல்லடைகளை வைத்து வடிகட்டி கடைசியாக இவர்களுக்குத் தான் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழே உள்ள ஏழைக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? நீங்கள் எத்தனை பேருக்கு இந்த ஒரு கிலோ அரிசியை வழங்கி இருக்கிறீர்கள்? முதலிலே அறிவித்த 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் அவர்களுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி இலவசமாகத் தரப்படும் என்ற அந்த நிலையை மாற்றி விட்டார்கள், பரவாயில்லை ஏழைக்கு வாரம் ஒரு கிலோ என்று அறிவிப்பு செய்திருக்கிறீர்கள். எந்த ஏழைக்கு? அதிலே எத்தனை குவாலிபிகேஷன்? எத்தனை தகுதிகளைப் பிரித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்ட போது, நிருபர்கள் அதுபற்றி என்னிடம் கேட்டபோது வாக்களித்த மக்களுக்குத் திருப்தி என்றால் எனக்கும் திருப்தி தான் என்று நான் சொன்னேன். அதைக் கூட ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு சாதகமாக எடுத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவரே ஆதரிக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான் இப்போதும் ஆதரிக்கிறேன். வாக்களித்த மக்களெல்லாம் இதை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது உண்மையானால் நானும் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வாக்களித்த மக்களுக்கு தரப்பட்ட உறுதிமொழிகள் எந்த வேற்றப்பட்டதா? என்ற உண்மை அந்த வாக்களித்த மக்களுக்குத் தெரியுமா இல்லையா என்பதுதான் இப்போது நம் முன்னால் உள்ள கேள்வியாகும். எனவேதான் சிலபேர் இந்த பட்ஜெட்டுக்குள்ளே அதிகமாக வராமல் மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டுக்குள்ளே நுழைந்து அந்த பட்ஜெட்டில் குறைபாடுகளை எடுத்துக் சொன்னார்கள். மத்திய அரசுக்காக வக்காலத்து வாங்க நான் விரும்பவில்லை. அதற்குரிய இடமும் இதுவல்ல என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஏழைகளுக்கு இலவச அரிசி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே அந்த ஒரு கிலோ அரிசியைப் பெற இருப்பவர்கள் யார்? முதியோர் உதவித்தொகை பெறுவோர், கைம்பெண்கள் உதவித்தொகை பெறுவோர், உடல் ஊனமுற்றோர் உதவித் தொகை பெறுவோர், விவசாயத் தொழிலாளர் உதவித்தொகை பெறுவோர் ஆகியவர்களுக்குத் தான் வாரம் ஒரு கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்று நாவலர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

வறுமைக் கோடு வறுமைக்கோடு என்று நம்முடைய மாமன்றத்தில் கடந்த சில நாட்களாக அது படாதபாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வறுமைக்கோடு என்றால் என்ன, அது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

என்ன வறுமைக்கோடு என்றெல்லாம் ஆளும் கட்சி சார்பிலேயும் எதிர்க்கட்சி சார்பிலேயும் எடுத்து பேசப்பட்டு நேற்றையதினம் அதற்கான சில விளக்கங்களைக் கூட என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு நெடுமாறன் அவர்கள் இங்கே தந்தார் என்று அறிகிறேன். ஆகவே அதுபற்றிப் பல கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கூட நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

மத்திய திட்டக் குழு, பேராசிரியர் டி. ஆர். காட்கில் அவர்களுடைய தலைமையில், டாக்டர் பி. எஸ். கங்குலி, டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன், திரு. எம். ஆர். மசானி, திரு. அசோக் மேத்தா, டாக்டர் வி. கே. ஆர். வி. ராவ் ஆகியவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தது. வறுமை கோடு என்றால் என்ன என்பதை வரையறுத்துக் கூற வேண்டும் என்பது அந்தக் குழுவிற்கு இடப்பட்ட பணியாகும். அவர்கள் வறுமை கோடு என்பதை Minimum level of consumption அதாவது குறைந்த பட்ச உணவு, உடை, உறைவிடம், ஆகியவற்றை, சாப்பிட ஆகாரம், கட்டத் துணி, இருக்க இடம், ஆகிய இந்த மூன்றையும் அடிப்படையாக வைத்து அந்தக் குழுவின் இந்த வறுமை கோடு பற்றி கணித்தார்கள். அதில் ஒருவருடைய வருமானம் எவ்வளவாக இருந்தாலும் குறைந்த பட்சத் தேவையான உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவற்றிற்கு என்ன செலவு ஆகுமோ அந்தச் செலவைத்தான் வறுமை கோட்டை நிர்ணயிப்பதற்கு அளவு கோலாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அளவு கோலாக பணத்தை எடுத்துக் கொள்வதா, அல்லது சத்துணவை எடுத்துக் கொள்வதா என்று சர்ச்சை எழுந்தது? ரூபாயினுடைய மதிப்பு மாறிக் கொண்டேபோகும். குறைந்து கொண்டும் போகும் என்ற காரணத்தினால் சத்துணவையே அடிப்படையாக வைத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று வைத்து, கிராம மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு சத்துணவு 2,400 காலரீஸ் என்றும், நகரத்தில் வாழ்கிற மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு தேவைப்படுகிற சத்துணவு 2,100 காலரீஸ் என்றும் அந்தக் குழு நிர்ணயித்தது.

அந்த அளவு உணவைப் பெறுவதற்கு கிராம மக்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு நபருக்கு 1960-61 ஆம் ஆண்டிலே 20 ரூபாய் தேவைப்பட்டது. நகரத்திலே உள்ள நபருக்கு 1960-61 ஆம் ஆண்டிலே 25 ரூபாய் தேவைப்பட்டது. விலைவாசி ஏற்றத்தாலும், பண வீக்கத்தாலும் 1976-77-ல் அந்த அடிப்படைத் தேவைக்கு கிராம மக்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 61.80 பைசா என்றும் நகர்ப்புற மக்களுக்கு, ஒரு நபருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 71.30 பைசா என்றும் கணிக்கப்பட்டது. இன்

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஹைய விலைவாசி நிலையில் நம்முடைய மாநில திட்டக் குழு, மதிப்பீடு செய்து கிராமங்களிலே நபர் ஒன்றுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு 75 ரூபாய் என்றும், நகரத்திலே நபர் ஒன்றுக்கு, ஒரு மாதத்திற்கு 90 ரூபாய் என்றும் கணக்கிட்டது. அந்த அடிப்படையிலே தமிழ் நாட்டினுடைய மக்கள் தொகையை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், என்னக்கு கிடைத்த தகவல்படி கிராமங்களிலே 48 சதவீதம் பேர்கள் இந்த வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். நகர்ப்புறத்திலே 41 சதவீதம் பேர்கள் இந்த வறுமை கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறார்கள்.

நமது அருமை நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் நேற்று தெரிவித்தது போல் ஏறத்தாழ 60 சதவீதம் பேர்கள் தமிழ்நாட்டில் இந்த வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்? வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள ஏழைகளுக்கெல்லாம் 1 கிலோ அரிசி தரப்படும் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால், இன்றைய தினம், முதியோர், கைம்பெண்கள், உடல் ஊனம் உற்றோர், கண்ணொளி இழந்தோர் உதவித் தொகையை பெறுகிறவர்களுக்கு மாத்திரம் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு? நாவலர் அவர்கள் தந்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே 40 ஆம் பக்கத்திலே புரட்டிப் பார்த்தால் இந்த 1 கிலோ அரிசி அறிவிப்பு இருக்கிறது. 40 ஆம் பக்கத்தில் பார்த்தால், அந்த முதியோர், கைம்பெண்கள், உடல் ஊனம் உற்றோர், கண்ணொளி இழந்தோர் ஆகியவர்களுடைய கணக்கு என்னவென்றால் 1,13,970 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வறுமை கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 200 இலட்சம் பேர்கள். சராசரி 2 கோடி பேர்கள். அவர்களுக்கு இலவச அரிசி வழங்குவதாக தேர்தல் அறிக்கையிலே கூறிவிட்டு இப்பொழுது 1,13,970 பேர்களுக்கு அல்லது 1,15,000 பேர்களுக்கு, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக விவசாயத் தொழிலாளர்களையும் கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்வோமேயானால் 2 இலட்சம் பேர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதாக கணக்கு வருகிறது. 200 இலட்சம் பேர்களுக்கு இந்த 1 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்குவதாக சொல்லிவிட்டு, 2 இலட்சம் பேர்களுக்கு வழங்குவதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறீர்கள். அதைத் தான் நான் சொன்னேன் வாக்களித்த மக்களுக்கு திருப்தி என்றால் எனக்கும் திருப்திதான் என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

இந்த 1 கிலோ அரிசி 2 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், கொஞ்சம் அதிகமாகவே சொல்கிறேன் சர்க்கார் விலையை-2 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட மாதம் ஒன்றுக்கு 8 ரூபாய் தருகிறீர்கள். ஏற்கெனவே இந்த முதியோர் பென்ஷன், கைம்பெண்கள், உடல் ஊனம் உற்றோர் பென்ஷன், கண்ணொளி இழந்தோர் பென்ஷன் ஆகிய அத்தனை பேர்களும் 25 ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் வாரம் தோறும் 1

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

கிலோ அரிசியை அளப்பதற்குப் பதிலாக வாரம் 2 ரூபாய் என்று கணக்கிட்டு நாலால் பெருக்கி, 4 இணட்டு 2 எட்டு ரூபாய் என்று கணக்கிட்டு, அந்த 25 ரூபாயோடு 8 ரூபாயைச் சேர்த்து 33 ரூபாயாக தருகிறோம் என்றால் அல்லது 35 ஆக உயர்த்தித் தருகிறோம் என்றால் இந்த முதியோர் பென்ஷன், கைம்பெண்கள், மற்றும் உள்ள உடல் ஊனம் உற்றோர், கண்ணொளி இழந்தோர் ஆகிய பென்ஷன்கள் 20 லிருந்து 25 ஆக உயர்ந்து, 25 லிருந்து இப்பொழுது 35 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்கிற அந்த அளவு பெருமையாவது நீங்கள் இதிலே அடையலாம்.

முதியோர் பென்ஷன் என்றாலும், அல்லது அறுபது வயது கடந்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாத ஓய்வூதியம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்களே அந்தப் பென்ஷன் என்றாலும், நான் கேட்பதெல்லாம் இந்த முதியோர் பென்ஷன் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல்வர் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டது. அது முதல் இதுவரையில் தமிழகத்தில் இருக்கிற தகுதி வாய்ந்த எல்லா முதியவர்களுக்கும் இந்தப் பென்ஷன் தரப்படுவ தில்லை. நாம் ஓர் அளவுக்கு வரவில்லை. இதைத் தரக் காக இவ்வளவு தொகை ஒதுக்குவது என்று ஓர் அளவுகோல் வைத்திருக்கிறோம். அது காமராஜ் காலமானாலும் சரி, பக்த வச்சலம் காலமானாலும் சரி, இதுவரையில் அண்ணா காலமானாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலமானாலும் சரி, இந்த ஆட்சிக் காலமானாலும் சரி இவ்வளவு இலட்சம் ரூபாய் இந்த பென்ஷனுக்காக ஒதுக்குவது என்று ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, அதற்குள்ளேதான் செலவிட்டிருக்கொண்டுக்கிறோம். அதற்குள்ளேதான் நாம் வட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு கிராமத்தில் ஐம்பது பேர்கள் முதியோர் பென்ஷன் பெறு வர்களானால் 51வது நபர் வெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருப்பார். இந்த 50 பேர்களில் ஒருவர் இந்த உலகத்தை விட்டு நீங்கிவிடு வர்களானால், 50 என்பது 49 ஆக ஆகுமானால் இந்த 51வது நபர், வெயிட்டிங் லிஸ்டில் உள்ளவர் 50வது இடத்தை நிரப்புவார். இதுதான் இந்தப் பென்ஷன் முறை. இது அனைவருக் கும் தெரிந்த ஒன்று. இது சில ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக் கும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியாமல்கூட இருக்கலாம். எனவே, ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு தெரியும் என்ற காரணத்தினாலும், அனுபவரீதியாகவும் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பென்ஷன் எல்லோருக்கும் தருவதில்லை. அதிலும் சல்லடை போட்டு சலித்துத் தருகிறார்கள். இப்போது அறுபது வயது கடந்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதில் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இதுவரை இந்த முதியோர் பட்டியலில் இந்த அறுபது வயது கடந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வரவில்லையா? அவர்கள்

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏன் ஒதுக்கப்பட்டார்கள்? இந்த விவரம் எனக்குத் தேவை அறுபது வயது கடந்த எல்லா விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும். இந்த ஓய்வூதியம் தரப்பட இருக்கிறதா என்ற விவரம் எனக்கும் தேவை, நாட்டுக்கும் தேவை, அதை விட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகமிக அதிகமாகத் தேவை. இவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 1,15,000 பேர்களுக்கு வாரந்தோறும் ஒரு கிலோ அரிசி தருகிறோம் என்று கூறினால் தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட உறுதிமொழிக்கும், கூட்டங்களில் பேசப்பட்ட உறுதிமொழிக்கும் முற்றிலும் புறம்பானது என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு தேர்தல் அறிக்கையில் தரப்பட்ட உறுதிமொழிகள் சாமான்யமானவை அல்ல. நிலையான பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு அமைப்புக்குழு ஒன்று உருவாக்கப்படும் என்றும் அந்தக் கமிட்டி மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கூடும் என்றும் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு ஓய்வகால குடும்ப நலத் நிதி திட்டம் நடைமுறைக்கு வரும் என்றும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்குச் சமமாக அகவிலைப்படி, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் தரப்படும் என்றும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடாததேடிப் பார்த்தாலும் எங்குமே அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு அதற்கான அறிவிப்போ இல்லை என்பதை நான் ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்தல் அறிக்கையில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கவர்ச்சிமான உறுதிமொழி. பிரசவத்தின்போது தாய், சேய் உடல்நலத்தை பராமரிப்பதற்காக ஏழை தாய்மார்களுக்கு ரூபாய் 50 வீதம் மூன்று மாதங்களுக்கு சத்துணவிற்காக ரூபாய் 150 தரப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இது மாநில அரசின் செலவில்கூட செய்யப்படுகிற காரியம் அல்ல. நலிந்தோர் நல்வாழ்வு என்ற அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உலக வங்கியிலிருந்து பணம் பெற்று உதவி பெற்று செய்யப்படுகிறது இந்தக் காரியம். எல்லோரும் எண்ணிக்கொண்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற எல்லா மாவட்டங்களிலும், எல்லா ஊர்களிலும் இருக்கிற ஏழைத் தாய்கள் பிரசவத்தின்போது ரூபாய் 150 மூன்று மாதங்களுக்கு தங்களுடைய சத்துணவிற்காக குழந்தைகளின் சத்துணவிற்காக பெறலாம் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன? இந்தத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கொட்டாம்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் முன்னோடித் திட்டமாக இந்த ஆண்டு செயல்படுத்தப்பட்டு பின்னர் நான்கைந்து மாவட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு அந்த மாவட்டங்களில் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கொட்டாம்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கிற தாய்கள்தான் ஏழைத் தாய்களா?

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

[நண்பகல் 12-00].

இந்த 150 ரூபாய், இந்த பிரசவ காலத்திற்கு சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்படும் என்று அறிவித்துள்ளதற்கும், தேர்தல் அறிக்கைக்கும் எள்ளளவும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய கடன்களைப் பற்றி இங்கே பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே பேசிய அழகர்சாமி அவர்கள், அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் சில ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருடைய கட்சியின் சார்பிலே போடப்பட்டுள்ள—கட்சியல்ல—கம்யூனிஸ்ட் விவசாய சங்கம் அழகர்சாமி அவர்கள் தலைமையிலே போடப்பட்ட தீர்மானத்தில் 150 கோடி ரூபாய் பயிர்க் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற தலைப்பில் வந்துள்ள செய்தியிலே கூட அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 60 கோடி ரூபாய் கடனைத் தள்ளுபடி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதுதான் சொல்கிறார்கள், “பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் அனைவருக்கும் நிவாரணம் அளிப்பதற்குப் பதில், சிறிய விவசாயிகளுடைய பயிர்க் கடனில் ஒரு பகுதியை மட்டும் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்பது எந்த வகையிலும் விவசாயிகளுக்கு திருப்தி அளிக்காது; பெரும் ஏமாற்றத்தையே உண்டாக்கும். மாநில அரசின் கூற்றுப்படி பார்த்தாலும், சிறிய விவசாயிகளின் பயிர்க் கடன் மட்டும் மொத்தமுள்ள பயிர்க் கடன் 300 கோடி ரூபாயில் பாதி உள்ளது. மேலும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது போக, பாக்கிக் கடன்களை இப்போதே திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று கோருவது மீண்டும் ஜப்தி போன்ற கெடுபிடிகளுக்கு கொண்டு செல்லும் நிலையைத்தான் உருவாக்கும். எனவே, 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்ட விவசாயிகளின் மீதான அனைத்துப் பயிர்க் கடன்களையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்; மற்ற விவசாயிகளின் பயிர்க் கடன்களுக்கான வட்டி முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்து, அசை 10 ஆண்டுகளில் வட்டியில்லாக் கடனாகச் செல்லும் வகையில் ஒத்தி வைக்க வேண்டும். நடப்பு ஆண்டில் விவசாயக் கடன்கள் அனைத்தும் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். நீண்ட கால கடனைப் பொறுத்த வரையில், பயன்படாமல் போன கடன்களை சரியான பரிசீலனை அடிப்படையில் தள்ளுபடி செய்து, மிஞ்சிய கடனுக்கான வட்டி முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்து, 10 ஆண்டு தவணைகளில் செலுத்தும் வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும்” என்ற இத்தகைய தீர்மானங்களை நம்முடைய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர், இந்திய கம்யூனிஸ்ட்

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சியைச் சார்ந்த அழகர்சாமி அவர்கள் தலைமையிலே கூடிய விவசாயச் சங்கத்தின் சார்பிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இதிலே பெரும்பான்மையான அளவுக்கு தி.மு.க. வும் ஒத்துப் போகின்றது என்ற நல்ல கருத்தினை நான் இங்கே எடுத்து வைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழிகள் என்ன? அதை மறந்துவிடக் கூடாது. நான் குத்திக் காட்டுகிறேன் என்று தயவு செய்து எண்ணிவிடவும் கூடாது. தேர்தலுக்கு முன்பு மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் பேசியதாக அண்ணா பத்திரிகையில் 1980-ம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 17-ம் தேதியிட்ட இதழில் வெளி வந்துள்ள பேச்சை மாத்திரம் இங்கே படித்துக் காட்டுவது என்னுடைய பொறுப்பென்று கருதுகிறேன். “விவசாயிகள் 9 அம்சத் திட்டம் பற்றி தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையிலே தெளிவாக எதையும் குறிப்பிடவில்லை. விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளிலே முக்கியமான கோரிக்கை, கடன் தள்ளுபடி கோரிக்கையாகும். அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தால், விவசாயிகளின் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு உதவ மத்திய அரசை வற்புறுத்தும். மத்திய அரசு மறுத்தால், ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்குள் கழக அரசே அந்தக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்யும் என்று அண்ணா தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையிலே திட்டவட்டமாகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் தி. மு. க. தேர்தல் அறிக்கையிலே இப்படி அவர்கள் கூறவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், விவசாயக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்வதற்கு திராணியற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் இப்போது மேடையிலே பேசுகிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விவசாயக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வோம் என்று மேடையிலே பேசுகிறார்கள். இது ஏமாற்று வேலை என்பதை மக்கள் மறந்து விடக் கூடாது. இந்த தேர்தலில் விவசாயிகளை ஏமாற்றி, ஒட்டு வாங்குவதற்காகவே தி.மு. கழகத்தார் இப்படி பேசுகிறார்கள்” என்று பேசினார். அது மட்டுமல்ல. “விவசாயக் கடனை நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரத்து செய்வோம். மத்திய அரசு ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால், கடன் பணத்தை தமிழக அரசே ரிசர்வ் பாங்குக்கு கொடுக்கும். ஆனால், கருணாநிதி என்ன சொல்கிறார்? விவசாயிகள் கடனை ரத்து செய்ய ஆவன செய்வோம் என்கிறார். ஆவன செய்வோம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒருவர் 100 ரூபாய் கேட்கிறார். உடனே அடுத்தவர், ஆவன செய்வதாகக் கூறிவிட்டு, 2 ரூபாய் கொடுக்கிறார். இதுதான் ஆவன செய்வது. இந்தப் பிரச்சினை பற்றி கருணாநிதி உறுதியாகச் சொல்லவில்லை. ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்” என்றும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

அன்றைக்குப் பேசி, 1980-ம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 15-ம் நாளன்றும், 1980-ம் ஆண்டு மேத் திங்கள் 17-ம் நாளன்றும் அண்ணா பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது.

‘ஆவன செய்வோம்’ என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்பதற்குப் பொருள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது 100 ரூபாய் கேட்பவர்களிடம் இரண்டு ரூபாய் கொடுப்பதுதான். அதைத் தான் இப்போது இந்த அரசு சார்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கடனையும் ரத்து செய்வதாகச் சொல்லிவிட்டு 60 கோடி ரூபாயை ரத்து செய்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அதிலே புள்ளி விவரங்களுக்கு ஆழமாகச் சென்று பார்த்தால் தக்காவிக் கடன் ரத்து 16 கோடி ரூபாய் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். தக்காவிக் கடன் என்றால் என்ன? வெள்ளைக் காரன் காலத்திலிருந்து தரப்பட்டு இப்போது கொடுக்கப் படாமலே இருக்கும் ஒரு கடன் தக்காவிக் கடன். அது வராச் கடன் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட கடன். ஆனாலும் நம் முடைய நிதிநிலை அறிக்கை கணக்கேட்டில் அது தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். அப்படித் தோன்றுவதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் உண்டு. மத்திய சர்க்காரிடம் மாநில அரசே நிதி உதவி கோருகிற நேரத்தில் நம்முடைய ரிசோர்சஸ் என்ன, நிதி ஆதாரம் என்ன என்று கேட்கத் தவற மாட்டார்கள். நம்முடைய நிதி ஆதாரங்கள் அடிப்படையில் ரிசோர்சஸ் அடிப்படையில்தான் மத்திய அரசின் உதவிகளைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே 16 கோடி ரூபாய் கடனை எந்த விவசாயிகளிடத்திலும்—அது காமராஜர் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, பக்தவத்சலம் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி—ஏன் அ.தி.மு.க. ஆட்சி இதுவரையிலும் சரி, அந்தத் தக்காவிக் கடனைக் கேட்டதே இல்லை. அது வராக் கடன் என்று ஏறத்தாழ எழுதப்படவில்லையே தவிர, ‘ரைட் ஆஃப்’ என்று சொல்லப்படவில்லையே தவிர, அது வாராக் கடன் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட கடன். அதைப் போய்த் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். அது நம்முடைய ரிசோர்சைசுக் குறைத்துக் காட்டி பாதிக்கப்படுகின்ற நிலையாக இருக்குமே தவிர, உள்ளபடியே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிற ஒன்று என்று நிச்சயமாக என்னால் கூற இயலாது.

நாற்பத்தி இரண்டு கோடி ரூபாய் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் ரத்து என்று நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து ஏக்கர் என்பது மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், ஏன் மாவட்டத்திற்குள்ளேயே வட்டத்திற்கு வட்டம், பகுதிக்குப் பகுதி இந்த ஐந்து ஏக்கர் தன்மை மாறுகிறது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. அதைத்தான் இங்கு பேசிய தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர்

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஓரிடத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரக் கூடிய வளமான பூமியாக இருக்கும். ஐநூறு ரூபாய் ஆயிரம் ரூபாய் வரக்கூடிய மிகச் சாதாரணமான பூமியும் உண்டு. ஐந்து ஏக்கராவில் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் பொத்தாம் பொதுவில் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உடையவர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கில அறிக்கையிலும்— '5 acres owing' உடைமையாளர்கள் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடன் வாங்குகிறவர்கள் உடைமையாளர்கள்தான் என்றால் இல்லை. பெரும்பகுதியினர் குத்தகைதாரர்கள். குத்தகைதாரர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்து சாகுபடி செய்யும் நிலத்திற்குக் கடன் பெறுகிறார்கள். ஆக, இந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதில் குத்தகைதாரர்கள் நிலை என்ன? விளக்கம் தேவை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தாக வேண்டும். ஐந்து ஏக்கர் என்று பொத்தாம் பொதுவில் சொல்வார்களானால் பத்தாயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ள ஐந்து ஏக்கரும், ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் பெற முடியாத ஐந்து ஏக்கராவும் ஒன்று தானா? அப்படித்தான் அதிகாரிகள் உங்களுக்குச் சொல்லி யிருக்கிறார்களா? ஏதோ கேட்கிறார்கள்— சொல்லி வைப் போம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லி விட்டார்களா? தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னதை இந்த அறிக்கையில் தரவேண்டுமென்று அவசரப்பட்டு இந்தக் காரியத்தில் இறங்கி விட்டார்களா? இந்த விளக்கங்களை நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்களிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மத்திய அரசு இந்த விவசாயக் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கான 42 கோடியை, 60 கோடியை கொடுக்க மத்திய அரசுக்கு கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று நம்முடைய நாவலர் நிதிநிலை அறிக்கையின் 7-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்— நிதிநிலை அறிக்கையில் 7-ம் பக்கத்திலே; 9-ம் பக்கத்திலே இந்தக் கடன்களை விவசாயிகளுக்கு ரத்து செய்ய மத்திய அரசு உதவிட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம், எழுதியிருக்கிறோம், கோரிக்கை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு மறுநாள் நிருபர்களைச் சந்திக்கிற நேரத்தில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் 'நாங்கள் கடிதம் எழுதுவதாக இருக்கிறோம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதிலே எது உண்மை, எது உண்மைக்கு மாறானது என்று கேட்பது கூட நாவலர் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தும் என்ற காரணத்தால், எது சரி, எது தவறு என்று அடக்கமாக அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய

[பிற்பகல் 12-10]

அரசுக்கு எழுதிவிட்டோம் என்று கூறியது சரியா அல்லது மறுநாள் நிருபர்களைப் பார்த்து இனிமேல்தான் மத்திய அரசுக்கு எழுதப்போகிறோம் ஒரு வார காலத்திலே எழுதிவிடுவோம் என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

கூறியது சரியா இதிலே எது சரி எது தவறு என்பதை நாவலர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு தரவேண்டும். நானும் உங்களோடு சேர்ந்து 'குரல் கொடுக்கிறேன். ஆனால், மத்திய அரசு தரவிட்டால் என்ன செய்யப்போகிறோம்? 30 இலட்சம் ரூபாய் உபரி விழுந்ததாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசு தரவிட்டால் அந்த 42 கோடி ரூபாயை இந்த அரசுதான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு விவசாயிகள் சார்பாக வங்கிகளுக்குக் கட்ட வேண்டும். அந்த 42 கோடி ரூபாய் மொத்தக் கணக்கில் எல்லாக் கணக்கையும் சேர்த்த மொத்தக் கணக்கில் துண்டு விழுகிற நிதிநிலை அறிக்கையாக இந்த அறிக்கை ஆகிவிடுகிறதா இல்லையா என்பதற்கு நாவலர் அவர்கள் எனக்கு விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த 42 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டாலும், ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் அந்தக் கடனை தீர்த்தே தீருவோம் என்கின்ற உறுதிமொழி 42 கோடிக்கல்ல, அது 400 கோடியாக இருந்தாலும் சரி, 5 ஆண்டுக்குள்ளே தவணை முறையில் ரிசர்வ் வங்கியிலே அந்தக் கடனைத் திருப்பிச்செலுத்துவோம், மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கவலையில்லை என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் மார்ட்டி வீராவேசமாக மத்திய அரசைப் பார்த்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் தந்தாலும் தராவிட்டாலும் நாங்கள் தவணை முறையில் ரிசர்வ் வங்கிக்கு பணத்தைச் செலுத்துவோம், விவசாயிகளுடைய கடன்கள் அனைத்தையும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அறைகூவலிலிருந்து நீங்கள் பின்வாங்க மாட்டீர்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆனால், 42 கோடி ரூபாய்க்கு என்ன வழிசெய்யப்போகிறீர்கள்? இதிலே இல்லை. பிறகு சொல்லுவதாகச் சொல்கிறீர்கள். கணக்கிலே காட்டப்படவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலே அது வரவில்லை, ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை, நீங்கள் என்ன வழி செய்யப்போகிறீர்கள்? மத்திய அரசு தரவிட்டால் நீங்கள் அது துண்டுவிழுந்த தொகை என்று சொல்லி வரிப் போடப் போகிறீர்களா? வேறு வகை என்ன?

மராட்டிய மாநிலத்திலே ஏறத்தாழ 49 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுடைய கடனை ரத்து செய்து விட்டு அவர்களே நிதிநிலை அறிக்கையிலே பணம் ஒதுக்கீடும் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்களை பத்திரிகையிலே நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் இங்கே அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ஏன் செய்யப்படவில்லை என்பதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

தேர்தல் அறிக்கையிலே இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். “ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒருவருக்காவது கட்டாயமாக வேலை தரப்படும், இது ஒன்று. இரண்டாவது “வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் தமிழகத்திலே சுமார் ஒரு இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்”—இது உங்கள் அறிக்கையிலே உள்ள வச

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

னம்—மாதம் ரூபாய் 50 உதவித் தொகை வழங்கி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அறிவித்தது. இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும் உதவித்தொகை 50 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று தேர்தல் நேரத்தில் தேர்தல் அறிக்கையிலே திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். கவர்னர் ஆட்சியிலே அது அமல்படுத்தப்படவில்லை என்று கூட குறையோடு சுட்டிக்காட்டி அதற்காக ஒரு போராட்டத்தைக்கூட நடத்த வேண்டும் என்கின்ற அளவுக்கு தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பாக அன்றைக்கு அறிவிப்புப் பிரகடனங்களையெல்லாம் செய்தீர்கள். ஆனால் நிதிநிலை அறிக்கையிலே அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒருவருக்காவது கட்டாயமாக வேலை தரப்படும். இந்தத் திட்டம் எங்கே போயிற்று? அதைப்போலவே நீங்களே ஒத்துக்கொண்டதைப்போல வேலையில்லாமல் இருக்கிற பட்டதாரிகள் ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை வழங்குவோம் என்று சொன்னீர்கள், அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எங்கே இருக்கிறது? இதை நான் கேட்கிறேன் என்றால் நீங்கள் விளக்கம் அளிப்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன், உங்களைச் சிக்க வைப்பதற்காக கேட்கவில்லை, எங்கே அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு என்றுதான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாவலர் அவர்கள் நிருபர்களிடத்திலே சொன்னதாகப் பார்த்தேன், பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அதற்கு 50 இலட்சம் ரூபாய் டோக்கனாக அடையாளப் பூர்வமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இலட்சம் பேர்கள் உங்கள் கணக்குப்படி, ஒருவருக்கு 50 ரூபாய் என்றால் இலட்சம் பேர்களுக்கு கொடுத்தால் ஒரு மாதத்திற்கு 50 இலட்சம். ஒரு ஆண்டுக்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே 50 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொன்னது இந்த ஆண்டு முழுவதற்கும் அதற்கு 6 கோடி ரூபாய் ஆகும், 6 கோடி ரூபாய் எங்கே இதிலே ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்று கேள்வியாக அல்ல, விளக்கம் பெறுதவற்காக உங்களிடத்திலே நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

வேலைக்கு உணவுத் திட்டம். இது சில உறுப்பினர்களால்—அவர்கள் யாரும் என்மீது தயவு செய்து கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது—ஏதோ 25 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு தரப்பட்டு விட்டது என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது; ஏடுகளிலே கூட பெரிய எழுத்துக்களில் 25 இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அல்லது 23 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு; நாவலருடைய நிதிநிலை அறிக்கை என்றெல்லாம் போடப்பட்டது. நம்முடைய உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர், நாவலர் நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த மறு நாளோ அதற்கு மறு நாளோ இங்கே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளித்த நேரத்திலே சொன்னார்கள், 23 இலட்சத்திற்குப் பதிலாக 25 இலட்சம் பேர் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

மூன்று இலட்சம் கூடக் குறைவதில் ஒன்றும் பெரிய வேறுபாடு வந்துவிடப்போவதில்லை. நிதியமைச்சர் சொன்னது 23 இலட்சம் ; உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கேள்விக்குப் பதில் கூறும் பொழுது சொன்னது 25 இலட்சம். இந்த 25 இலட்சம் அல்லது 23 இலட்சம் பேருக்கும் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 55,584 டன் அரிசி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது நிதிநிலை அறிக்கையிலே நீங்கள் தந்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரம். இந்த 55,584 டன்னை கிலோக்களாக ஆக்கி அதை 23 இலட்சம் பேரால் வகுத்தால் ஒருவருக்கு ஒரு வருடத்திற்கு 24 கிலோ அரிசிதான் கிடைக்கிறது. ஒரு ஆளுக்கு-நீங்கள் சொல்கிற 23 இலட்சம் பேருக்கு நீங்கள் தருகின்ற 55,584 டன்னை கிலோக்களாக்கி 23 இலட்சத்தால் வகுத்துப் பார்த்தால் ஒருவருக்கு வருடத்திற்கு 24 கிலோ அரிசி கிடைக்கிறது. அதாவது 40 ரூபாய் வருடத்திற்குக் கிடைக்கிறது; மாதம் மூன்றரைரூபாய் ; நாளைக்கு அல்ல ; மாதம் மூன்றரை ரூபாய் ; நீங்கள் சொல்லுகின்ற 23 இலட்சத்தை, அப்படியே கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால்.

ஆனால், அது அல்ல உண்மை. 23 இலட்சம் பேர் வேலை செய்தார்கள் என்று சொன்னார்களே தவிர, நீங்களே அடுத்த வரியிலே குறிப்பிட்டிருப்பது 1,89,000 பேர்தான்—சுமார் இரண்டு இலட்சம் பேர் தான். அதை வேலைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இரண்டு இலட்சம் பேரை மறைத்துவிட்டு, 23 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்தோம், 23 இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்தோம் என்று சொன்னால்—ஒரு ஆண்டுக்கு மாதத்திற்கு மூன்றரை ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் அதற்குப் பொருள். ஆகவே, அது சரியான வாதமும் ஆகாது; நல்ல புள்ளி விவரமும் ஆகாது. இது பொதுமக்களை, வாக்களித்த மக்களைத் திசை திருப்பி விடுகின்ற வகையிலே தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு நிதிநிலை வாசகமாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் குற்றச்சாட்டாக இல்லை—குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நாவலர் சொன்னார், 55,584 டன் அரிசி என்று. உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் இங்கே நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்களுடைய கேள்விக்குப் பதில் அளித்த நேரத்திலே சொன்னார், 64,430 டன் அரிசி என்று அவர் சொன்னார். அது மாத்திரம் அல்ல ; உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் இன்னொரு கணக்கையும் சொன்னார். 1979-80 இல் மத்திய அரசு நமக்குத் தந்த அரிசி 73,000 டன் என்று அவர் சொன்னார். ஆக, நாவலர் கணக்குப்படி 55,000 டன் அரிசி செலவழிக்கப்பட்டது போக, 73,000 டன்னில் மீதம் உள்ளது எவ்வளவு ? என்ன ஆயிற்று ? எப்படிச் செலவழிக்கப்பட போகிறது என்பதற்காக விளக்கங்களும் தேவை.

இந்த நேரத்திலே இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிடுவது சாலச் சிறந்தது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றைத் திட்டவட்டமாக

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த அரசின் சார்பில் எடுத்துக்கூறினார்கள். “வேலைவாய்ப்பு ஏதும் கிடைக்காத, படித்த, படிக்காத, வேலையில்லாத அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு ‘உறுதியான வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்’ செயலாக்கப்படும். இத் திட்டத்தின் கீழ், கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பின்றி இருக்கும், 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் அனைவரும் வேலை கோரி தமது பெயர்களை பதிவு செய்து கொள்ளலாம். பொதுவாக மாவட்டத்திற்குள்ளேயே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஒப்பந்தக்காரர் (Contractor) இல்லாமல், அரசுத் துறைகளின் நேரடி மேற்பார்வையிலேயே இப்பணிகள் செயலாக்கப்படும்.”

நான் கேட்கிறேன், 1979-80 இல் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொன்ன அந்த உறுதியை நீங்கள் காப்பாற்றியிருக்கிறீர்களா? காண்ட்ராக்ட் முறை இருக்காது, முழுதும் அரசுத்துறையாக இருக்கும் என்று உறுதி அளித்தீர்களே, அது என்னவாயிற்று? ஆனால், இந்த வேலைக்கு உணவு என்கின்ற திட்டத்திற்கு ஆங்காங்கு காண்ட்ராக்ட் முறையிலேதான் இந்த விநியோகங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதையும், அந்த விநியோகங்களில் பல தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருவது என்னுடைய நீங்காத கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் பொதுவாகவே சொல்லிவிடுவார். தேர்தல் நேரத்திலே எல்லோரும் தான் உறுதிமொழிகளைக் கொடுக்கிறோம் அவையையெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று ஏதாவது இருக்கிறதா என்று. அன்றைக்குக்கூடச் சொன்னார்கள், நீங்கள் கொடுக்கவில்லையா உறுதி மொழிகளை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழிகளைக் கூட எடுத்துச்சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டைப் பாருங்கள் தெரியும் என்றெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டை ஆவலோடு நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆகவே, பட்ஜெட்டிலே, எந்தெந்த உறுதிமொழிகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொன்னார்களோ அவையையெல்லாம் பட்ஜெட்டிலே—நிதிநிலை அறிக்கையிலே இல்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன்.

உறுதிமொழிகளை இந்த அரசு எப்படி அணுகுகிறது என்பதற்கான ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மாத்திரம் இங்கே எடுத்து காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

இது அரசினர் உறுதிமொழிக் குழு 1979-80 ஆம் ஆண்டுப் புத்தகம். அதில், 6 ஆவது சட்டமன்றப் பேரவையின் 4 ஆவது அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில், இந்த அவையிலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

கூறியது சரியா இதிலே எது சரி எது தவறு என்பதை நாவலர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு தரவேண்டும். நானும் உங்களோடு சேர்ந்து 'குரல் கொடுக்கிறேன். ஆனால், மத்திய அரசு தரவிட்டால் என்ன செய்யப்போகிறோம்? 30 இலட்சம் ரூபாய் உபரி விழுந்ததாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசு தரவிட்டால் அந்த 42 கோடி ரூபாயை இந்த அரசுதான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு விவசாயிகள் சார்பாக வங்கிகளுக்குக் கட்ட வேண்டும். அந்த 42 கோடி ரூபாய் மொத்தக் கணக்கில் எல்லாக் கணக்கையும் சேர்த்த மொத்தக் கணக்கில் துண்டு விழுகிற நிதிநிலை அறிக்கையாக இந்த அறிக்கை ஆகிவிடுகிறதா இல்லையா என்பதற்கு நாவலர் அவர்கள் எனக்கு விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த 42 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டாலும், ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் அந்தக் கடனை தீர்த்தே தீருவோம் என்கின்ற உறுதிமொழி 42 கோடிக்கல்ல, அது 400 கோடியாக இருந்தாலும் சரி, 5 ஆண்டுக்குள்ளே தவணை முறையில் ரிசர்வ் வங்கியிலே அந்தக் கடனைத் திருப்பிச்செலுத்துவோம், மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கவலையில்லை என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் மார்ட்டி வீராவேசமாக மத்திய அரசைப் பார்த்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் தந்தாலும் தராவிட்டாலும் நாங்கள் தவணை முறையில் ரிசர்வ் வங்கிக்கு பணத்தைச் செலுத்துவோம், விவசாயிகளுடைய கடன்கள் அனைத்தையும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அறைகூவலிலிருந்து நீங்கள் பின்வாங்க மாட்டீர்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆனால், 42 கோடி ரூபாய்க்கு என்ன வழிசெய்யப்போகிறீர்கள்? இதிலே இல்லை. பிறகு சொல்லுவதாகச் சொல்கிறீர்கள். கணக்கிலே காட்டப்படவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலே அது வரவில்லை, ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை, நீங்கள் என்ன வழி செய்யப்போகிறீர்கள்? மத்திய அரசு தரவிட்டால் நீங்கள் அது துண்டுவிழுந்த தொகை என்று சொல்லி வரிப் போடப் போகிறீர்களா? வேறு வகை என்ன?

மராட்டிய மாநிலத்திலே ஏறத்தாழ 49 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுடைய கடனை ரத்து செய்து விட்டு அவர்களே நிதிநிலை அறிக்கையிலே பணம் ஒதுக்கீடும் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல்களை பத்திரிகையிலே நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் இங்கே அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ஏன் செய்யப்படவில்லை என்பதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

தேர்தல் அறிக்கையிலே இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். “ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒருவருக்காவது கட்டாயமாக வேலை தரப்படும், இது ஒன்று. இரண்டாவது “வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் தமிழகத்திலே சுமார் ஒரு இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்”—இது உங்கள் அறிக்கையிலே உள்ள வச

1980 ஜூலை 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருந்தாலும், கேட்கவேண்டிய எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தால், கேட்டுத் தீர வேண்டிய கட்டாயத்தின் காரணமாகக் கேட்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, கொள்கை விளக்கங்கள் என்ன இருக்கின்றன? இந்த அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்கள் என்ன இருக்கின்றன?

தேசியமயம், அதை எதிர்த்து, நம்முடைய ஹாஜா ஷெரீப் ஒரு வார்த்தை, ஒரு கடுகளவு சொல்வாரேயானால், கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் சீறிப் பாய்ந்த காட்சியை எல்லாம் நான் இங்கே பார்த்தேன். ஆனால், தேசியமயக் கொள்கைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிற முக்கியத்துவம் என்ன? பஸ்கள் மாவட்ட ரீதியாக தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, அது உச்ச நீதிமன்றத்திலே ஸ்டே வாங்கப்பட்டு, இன்றைக்கு முடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கிடையிலே இரண்டு மாவட்டங்களிலே பஸ்கள் தேசியவுடமையாக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்தார். அந்த ஸ்டே தளர்த்தப்படாமல் அவைகளைச் செய்ய இயலாது. நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்வது நிதி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வது, அல்லது அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, அறிஞர் அண்ணாவினுடைய தேசியமயக் கொள்கையில் நமக்கு நம்பிக்கையிருக்குமேயானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே படிப்படியாக தொடர்ந்து நிறைவேற்றி, இறுதியாக மாவட்ட வாரியாக பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கிய திட்டத்தை, இன்றைக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திலே கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுக்காலமாக, ஸ்டே வாங்கி தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வழக்கை விரைவுபடுத்தி, உடனடியாக பஸ்கள் அனைத்தையும் தேசியமயமாக்குகின்ற அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த மாமன்றத்திலே இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

36 நூற்பாலைகளைப் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது தேசிய மயக் கொள்கையிலே ஊறித் திளைத்து இருக்கிற பல தோழர்களின் உள்ளங்களிலே ஏன் பதியவில்லை, ஏன் உறுத்தவில்லை என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

36 நூற்பாலைகளையும் தனியார்களே நடத்துவார்கள். அதுவும் எப்படிப்பட்ட நேரத்தில்? நாவலர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள், நூற்பாலைகள் எல்லாம் வளமாக இருக்கின்றன லாபகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் 36 நூற்பாலைகளை தனியார் நடத்த வேண்டுமா? அதிலே 36-ம் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு 20-ஐயாவது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடாதா? தேசிய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1980 ஜூலை 9]

மயக் கொள்கை அடிப்படையில் நடத்தக் கூடாதா? அந்தக் கொள்கைகள் எல்லாம் இடம் பெறாத ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை இது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுவது எப்படித் தவறாகும்?

எனவேதான் கருணாநிதி எதிர்க்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பொய் நெல்லைக் குத்தி கை நெல்லையும் விட்டவர் என்றெல்லாம் கதை பாடினார்கள், கவிதை பாடினார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலேதான் பொய் நெல் நிறைய குத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இங்கே காண முடிகிறது. தேர்தல் நேரத்து வாக்குறுதிகள் எல்லாம் பொய் நெல்லாக ஆக்கப்பட்டு இன்றைக்கு கை நெல்லும் விடப்பட்ட கதையாக வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு ஆகி இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இருந்தாலும், நான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எதிர்க்கவில்லை. எதிர்த்தால் நீங்கள் அறிவித்திருக்கிற குறைந்த பட்ச நலன்களை நான் எதிர்த்ததாக ஆகிவிடும். கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாய்க்கு வரிச் சலுகை அளித்திருக்கிறீர்கள், அதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கையை எதிர்க்க வில்லை. ஏனென்றால் 1½ கோடி வரிச்சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறீர்களே, அதை எதிர்த்ததாக ஆகிவிடும். ஆகவேதான் எதிர்க்கவில்லை. அதேபோல பாராட்டவும் முடியவில்லை. பாராட்டினால் வணிக பாராட்டிவிட்டான், இனிமேல் ஒன்றும் செய்வதற்கு இடம் என்கிற மதமதப்பு என்கே வந்துவிடுமோ என்ற உறுதியுடன் உங்களைப் பாராட்டவும் பயப்படுகிறேன். ஆகவே பாராட்டவில்லை. தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு கண் துடைப்பாக இருக்கிறதே அல்லாமல், கண் ஒளி தருவதாக அமைய வில்லை என்று சுட்டிக்காட்டி நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை இந்த அளவோடு கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்ன சொன்னேன் என்பது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு சரியாகக் கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தக் கருத்துக்கு மாறாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஒரு கட்சி தேர்தலுக்கு நிற்கும் போது, தங்களுடைய கொள்கையை தேர்தல் அறிக்கை என்ற பெயரிலே வெளியிடுவதும், ஆட்சிக்கு வந்தால் என்னென்ன நன்மைகளை, நாட்டு மக்களுக்குச் செய்வோம் என்று வெளியிடுவதும், இயற்கையாக அரசியலிலே கடமையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு முறையாகும். அதிலே ஆட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களானாலும், ஆட்சிக்கு வரமுடியாமல்